

Cecilia

© Text: Roger Karlén 2001 © Musik: Jesper Andersson 2001

Cecilia, Cecilia
i din klostercell
din vän har sänts ifrån dig
och morgon blev till kväll
I nattens svarta mörker
där minns du honom än
när det är som mörkast

Cecilia, Cecilia
din säng är hård och kall
i Gudhems stränga fromhet
när kärlek blev ditt fall
I minnets klara bilder
han ler mot dig igen
när det är som mörkast

Cecilia, Cecilia
Du gör din kristna plikt
de tjugo långa åren
du avger ångerns bikt
När ljus i nattens drömmar
guds moder släpper in
när det är som mörkast

//Cecilia, Cecilia
nu är en annan tid
din vän har kommit åter
ett annat liv tar vid
Och på natten är han nära
då finns hans kropp mot din
när det är som mörkast//